

part. 4, dec. 619, n. 2, part. 19, tom. 1, dec. 214, n. 1. (20. De jure tamen Canonico valet alienatio, interveniente uxoris juramento, quo se obligat ad non revocandam alienationem, aut ad non contraveniendum, prout expresse statuitur, et in hoc puncto Jus civile corrigitur; cap. *Cum contingat* 28, de Jurejurando, ibi: «Cum contingat interdum, quod constante Matrimonio, alienationibus super rebus dotalibus, et donationibus propter nuptias consentiant; ne ulterius contraveniant proprio Sacramento firmando, ac soluto processu temporis Matrimonio, contravenire nitantur; utrum hoc eis liceat a nobis tua fraternitas requisivit. Nos autem fraternitati tuæ respondemus, quod etsi mulieris consensus in talibus non videatur obligatorius secundum legitimas sanctiones; ne tali tamen prætextu viam contingat perjurii aperiri, mulieres ipsæ servare debent hujusmodi juramenta sine vi et dolo sponte præstita, cum in alterius præjudicium non redundent, nec observata vergant in dispendium salutis æternæ;» Rota par. 4, tom. 2, decis. 492, n. 3, et part. 9, tom. 1, dec. 169, n. 12, et seq. par. 19, tom. 2, dec. 436, n. 5.

(21. Ususfructus dotis etiam rei immobilis, et inæstimatæ pertinet ad maritum; textu expresso in l. *Dotis* 7, de *Jure dotium*, ibi: «Dotis fructum ad Maritum pertinere æquitas suggerit,» et additur ibi ratio his verbis: «Cum enim ipse onera Matrimonii subeat, æquum est eum etiam fructus percipere;» et concordat leg. Pro oneribus Matrimonii mariti lucro fructus totius dotis esse, quos ipse cepit.... manifestissimi juris est.» (22. Si tamen lucrum perceptum ex fundo dotali non pertineat ad fructuum, seu reddituum naturam, et sit sors quedam præcipua, quæ Dotem augeat, non pertinet ad Maritum, textu expresso in leg. *Si ex lapidicinis* 12, ff. de *Jure dotium*, ibi: «Si ex lapidicinis Dotalis fundi lapides, vel arbores, quæ fructus non essent, vendiderit, nummi ex ea venditione recepti sunt Dotis.» Sic etiam licet maritus habeat ususfructum silvæ cæduæ pro dote sibi traditæ, non tamen potest sibi retinere lucrum perceptum ex alienatione arborum prægrandium, aut arduarum ibi existentium, cujus proinde ratione exigere ab ipso poterit ipsa Mulier, vel ipsius hæres, quod etiam verum est, licet ventorum vi arbores illæ ceciderint, textu expresso in leg. *Fructus* 7, § 12, ff. *Soluto Matrimonio*, ibi: «Si arbores cæduæ fuerunt, vel gremiales, dici oportet in fructum cedere; sin minus, quasi deteriore fundum fecerit maritus, tenebitur. Sed et si vi tempestatis ceciderunt, dici oportet pretium earum restituendum mulieri, nec in fructum cedere.» Idem est dicendum de Marito, qui vendit ligna, lapides, etc. veteris ædificii, quod reficere, neque necessarium, neque utile est; l. *Si ex lapidicinis* 31, de *Jure dotium*, ibi: «Sive superficiem ædificii dotalis voluntate mulieris vendiderit, nummi ex ea venditione recepti sunt dotis.»

(23. Dominium, seu proprietas dotis amittitur ab uxore propter ejus adulterium, et transit in Maritum; similiter a Marito propter ejus adulterium amittitur dominium seu proprietas donationis, seu donati propter nuptias, nisi inter se reconciliati fuerint; l. *Dotem* 24, Cod. de *Jure dotium*, l. *Consensu*, § *Si vero causam*, Cod. de *Repudiis*, cap. *Plerumque* 4, de don. inter virum, et uxorem, ibi: «Si mulier ob causam fornicationis iudicio Ecclesiæ, aut propria voluntate (scilicet ob eandem causam) a viro recesserit, nec reconciliata postea sit eidem, dotem, vel dotalium repetere non valebit;» et in ejus sumario dicitur expresse: «Mulier propter adulterium a viro separata perdit dotem,» et sic tenet communis cum Glossa ibid. verb. *Dotalium*, et alia Glossa in cap. *Ex par.* 10, ex consuetudine, verb. *Bonis*. (24. Hoc tamen intelligi debet post Judicis sententiam, est enim pœna, sicuti ex communi docent Sa verb. *Divortium* n. penult. Sanchez lib. 10, de *Matrim. disp.* 8, n. 12. Layman lib. 3, de *justit. tract.* 4, c. 3, n. 6.

(25. Soluta per mortem Mariti Matrimonio, filiafamilias vidua habet plenum jus suæ dotis adventitiæ tam quoad proprietatem, seu dominium, quam quoad usumfructum, privative etiam quoad patrem; Bossius tract. de *Dote* cap. 3, n. 92. Constantinus Rogerius de *Dote quest.* 10, num. 18. Baldus Novellus de *Dote part.* 6, privil. 23, et l. duob. sequent. et part. 8, privileg. 10, et communis aliorum, et habetur l. *Pomponius Philadelph.* ff. *Famil. Eriscund.* et colligitur ex leg. *Cajus*, ff. *sol. Matrim.* ubi cum ageretur de Nepte, quæ erat sub patria potestate, et quæreretur, cui competeret actio ad dotem ab Avo Materno constitutam, respondit Paulus Jurisconsultus favore nuptiarum, eam actionem competere Nepti, ac proinde videtur negare de patre, et hæredibus per textum in l. *Cum prætor*, ff. de *Judic.*

(26. Soluta Matrimonio, Dominium seu proprietas dotis profectitiæ pertinet ad filiamfamilias viduam; Menochius de *presumption.* l. 3, præsumpt. 29, n. 80, et de *Arbitrariis* lib. 2, cas. 88, n. 39. Mascard. de *probation.* *Conclus.* 574, n. 6. Stephanus Gratianus tom. 2. *Discept. forens.* cap. 301, n. 30. Paschal de *Viribus patriæ Potest.* part. 2, cap. 4, num. 37, et a n. 69 ad final. Camillus Borellus in summa decis. par. 3. tit. 4, a num. 54 ad 58. Et ratio est, quia pater constituendo dotem filiafamilias, intelligitur eandem donare, seu constituere cum animo donandi; Salicetus in l. *Ex morte*, Cod. de *pact. convent.* Cephalus cons. 753, n. 5, vol. 5. Alexander cons. 99, num. 2, vol. 7. Quinimmo nedum donare sed etiam munus adimplere, ad quod tenetur; l. *Si cum Dote*, § *Si pater*, ff. *soluto Matrimonio*; et leg. *Cum dotem* 71, ff. de *Jure dotium*; eorum autem, quorum fit donatio vel ex libera voluntate, vel quodammodo ex debito, dominium transit ad donatarium, ut habet communis ex vulgat. jur. (27. Talis autem dotis profectitiæ usus pertinet ad patrem, ad quem reverti debet, nisi aliud conventum

fuerit in constitutione ipsius dotis; et hoc quousque eadem filia secundo nubat, dummodo tamen pro eo tempore alatur a patre. Est communis, argum. l. *Eos a patre*, Cod. *soluto Matrimonio*; l. *Si ab hostibus*, ff. eodem, et l. 6, de *Jure dotium*. (28. Mortua uxore, ususfructus dotis spectat ad virum, proprietas vero pertinet ad filios; l. 1. Cod. de *Bonis matern.* Rota part. dec. 126, sub n. 2, et part. 11, dec. 368, n. 25.

ADDITIONES EX ALIENA MANU.

(29. Interest dignoscere, quando res in Dotem data sit æstimata, et quando inæstimata, tum ob effectus, quos affert Auctor, tum ob alios effectus. At vide de hac materia Rotam in Spoletana Immissionis super bonis S. Anatolii 13 Junii 1725. coram bon. mem. Nunez, in Romana Dotis super mandato 21 Januarii 1738. coram Rezzonico postea Summo Pontifice Clem. XIII. in Romana Immissionis super bonis Catharinæ Putignanæ 6 Maii 1737. coram clar. mem. Millin. in Eugubina Reintegrationis 21 Junii 1737. cor. clar. mem. Calcagnino in Romana, seu Januen. Locorum Montium 23 Junii 1738. coram eod. in Romana Immissionis 8 Maii 1743, coram bon. mem. Lana in Romana Dotis 10 Maii 1748. coram cl. mem. Matthæo.

ARTICULUS II.

Dos quoad illos, qui tenentur eam dare.

(1. Pater tenetur Dotem dare filia, textu expresso l. ult. Cod. de *Dotis promissione*, ibi: «Neque enim leges incognitæ sunt, quibus cautum est, omnino paternum esse officium Dotem, vel ante nuptias donationem, pro sua dare progenie,» et ibidem verb. *Intelligi* docet Glossa communiter recepta et concordat, l. *Qui liberis* 19, ff. de *Ritu nuptiarum*. (2. Et Conclusio procedit, etiamsi filia cum Patris consensu nubens propria bona adventitia habeat, nisi Pater gravi inopia laboret; ut statuitur in cit. l. ult. Cod. de *Dotis promissione*. ut tenent communiter Doctores apud Covarruv. in epit. par. 2. cap. 3, § 7, n. 9. Layman lib. 3. de *Justit. tract.* 4, c. 13, n. 3. (3. Item procedit Conclusio, etiamsi pater filiam matrimonio collocaverit nulla facta mentione dotis; Glossa in leg. *Obligamur*, vers. *Lege* ff. de *Action. et obligat.* Abbas in cap. 1. de *Sponsalib. impub.* num. 6. Sanchez lib. 4, disp. 26, num. 3. Layman loc. cit. num. 4. et alii communiter. Et ratio est, quia tacite intelligitur sponso dos promissa, eo quod pater non solum obligatus sit ad providendum filia maritum, sed etiam ad dandam ei dotem; l. *Qui liberis* 19, de *Ritu nuptiarum*; Dos enim datur ad sustinenda onera Matrimonii, et Mulier sine Dote facile contemneretur a viro. (4. Eadem ratione, si mulier dives, non facta expressione, et conventionione dotis, ducta sit, tacita censentur ejus bona, vel saltem pars bonorum pro conditione et dignitate viri in dotem constituta, quæ si non solvatur, jus-

tam causam Maritus habet alimenta uxori negandi; Sanchez lib. 9, disput. 5, concl. 2. Gail. l. 2, observ. 93, num. 10. Layman loc. cit. n. 4. Et ratio est, quia cum dos detur ad sustinenda onera Matrimonii; arg. tot. tit. ff. et Cod. de *Jure dotium*, debet uxor dives assignare Marito congruam dotem pro tali matrimoniali onere sustinendo. (5. Insuper procedit conclusio, etiamsi filia, inscio et invito patre, viro tamen digno nupserit; Ripa in l. 1. ff. *soluto Matrimonio* n. 57. Menochius de *Præsumption.* lib. 4. præsumpt. 189. Sanchez cit. disp. 20, num. 16. Layman loco citat. num. 4, Reiff. lib. 4. decr. tit. 20, n. 39. et alii communiter. Et ratio est, quia pater, licet ægre ferre possit tale Matrimonium secundum modum, ex quo, ipso inscio, contractum fuerit; non potest tamen rationabiliter illud ægre ferre secundum substantiam, cum pater ipse teneatur providere filia de viro digno, et ei congruam dotem tradere; l. *Qui lib.* 19. de *Ritu nuptiarum*.

(6. Limitatur tamen Conclusio in casu, quo filia ante annum 25, inscio patre et invito, nupsit indigno moribus, aut genere. Tunc enim cogi non potest pater ad plene dotandam talem filiam, sed solum ad alimenta necessaria præstanda, quæ pater liberis suis indigentibus etiam ingratiss, et immorigeris naturali jure dare tenetur; arg. cap. *Cum haberet de eo, qui duxit*, et leg. *Qui liberis*, § *Si vel parens*, ff. de *Liberis agnoscendis*, et tenet communis cum Covarr. in epit. par. 2, c. 3, § 8, num. 7. Sanchez lib. 4, disp. 16, num. 19. Rodriq. tom. 1. sum. cap. 14, n. 4. Layman loc. cit. n. 4. Unde ad Judicem pertinebit arbitrari, considerata indignitate mariti, et inobedientia filia, utrum delictum ejus dotis subtractionem mereatur. Non enim competit patri facultas statim exhæredandi filiam ita nubentem, aut ei notabiliter dotem minuendi sine arbitrio Judicis, ut statuit Carolina Constitutio in Comitibus Augustanis promulgata, teste Haunoldo tract. 3, c. 5. contract. 5, n. 382. (7. Indignus autem censetur conjux ille, cui alter nubere absque dedecore juxta mores Civitatis non potest; arg. leg. *Si adulterium cum incestu*, § *Stuprum*, ff. ad l. *Juliam, de Adulterio* ibi: «Contumacia juris, et sanguinis contumelia;» Sic etiam indignus conjux censetur, qui est malorum morum; arg. l. *Sed ea*, ff. de *Sponsal.* et l. *Nuptiæ* Cod. de *Nupt.* ibi: «Si pares sint genere, et moribus;» Menoch. de *Præsumpt.* lib. 4, præsumpt. 189, num. 25. in fine; Sanchez lib. 4, disp. 26, n. 23. Reiffenstuel loco citato num. 41. (8. Limitatur insuper Conclusio in omnibus illis casibus, quibus pater filiam exhæredare non potest. Sic communis Doctorum cum Sanchez lib. 4, disp. 29, num. 1. Reiffenstuel loc. cit. num. 43. Non enim major ratio requiritur ad privandam filiam dote, quam ad eam privandam legitima, cum dos substituatur legitimæ, et in eam imputetur; l. *Quoniam* 29. C. de *In-officiis. Testament.*

(9. Si pater dotare nequit filiam, tenetur eam dotare Avus paternus; arg. l. *Dotem* 7, ff. de *Jur. dotium*; (10. Et quidem ante

Matrem, prout cum pluribus Juristis docet Haunoldus tract. 4. cap. 5. n. 386. Reiffenstuel loc. cit., n. 45, arg. *Neque mater*, Cod. *de Jure dotium*. (11. In defectu Patris, et Avi paterni, et accedente magna et probabili causa, tenetur Mater ipsa dotare filiam; arg. leg. *Mater 14*, C. *de Jure dotium* ibi: « Neque mater pro filia Dotem dare cogitur, nisi ex magna, et probabili causa, vel lege specialiter expresse; » Neque pater de bonis uxoris suæ invitæ ullam dandi habet facultatem. Magna autem, et probabilis causa intelligi debet si filia et pater inopes sint, Mater autem dives; tunc mater sicut alere tenetur filiam, ita et dotare; Molina tom. 2, disput. 424, post princip. Petr., Gregor., Tholosan., lib. 9, Syntagm., cap. 18, num. 6. Layman, loc. cit. n. 5. Dos enim succedit loco alimentorum; Sylvester, verb. *Dos*, q. 5. (12. In defectu omnium dictorum ascendentium tenetur frater dotare inopem sororem ex patre; arg. l. *Cum plures 12*, § 3, ff. *de Administr. et pericul. Tutor.*; ubi statuitur, fratrem non teneri dotare sororem ex alio patre natam, seu tantum uterinam, unde a sensu contrario recte infertur, eum teneri ad dotandam sororem ex eodem patre natam, si non habeat propria bona, et non sit ab aliis dotata. Sic communis Doctorum cum Haunold., loco c. n. 389. Layman., loco c. n. 5. (13. Dotem dare tenentur omnes, qui illam serio promiserunt, cujuscumque sint sexus aut conditionis; arg. leg. *Promittendo 14*, ff. *de Jure dotium*, ibi: « Promittendo Dotem omnes obligantur, cujuscumque sexus, aut conditionis sint; » dummodo tamen sit major 25 annis; l. *Ultim.*, C. *ad S. C. Vellejan.*, ibi: « Generaliter sancimus, ut si quis major 25 annis sive masculus, sive femina, Dotem pollicitus est, vel sponderit pro qualibet muliere, cum qua matrimonium licitum est, omnino compellatur suam confessionem adimplere. »

(14. Deflorator, qui absque promissione matrimonii virginem per vim, vel metum injuste incussum violavit, tenetur illam dotare, aut illam ducere in uxorem; Barbosa, in c. *Si seduxerit 1*, de *Adult. et Stupr.*, n. 7, et ibi Ancharanus, p. 3, l. 5, c. 5. § *Quæres*, Lugo, tom. 1, disp. 12, sect. 1, n. 11. Lessius, l. 2, c. 10, n. 12. Gutierrez, *Canon. qq. lib. 1*, qu. 37, n. 7, et seq. Engel, l. 5, decret. tit. 16, num. 11. Pirhing, ibid. n. 29, 41 et 44. Reiffenstuel, l. 4, decret. tit. 1, n. 87. Navarr., in *Manual.*, cap. 16, n. 17. Molina, tract. 3, de *Justit.*, disp. 106. Vasquez, in opuscul. moral. tract. *de Restitut.*, cap. 3, § 2, dub. 1, n. 2 et 3, et alii communiter arg. cap. *Pervenit 2*, de *Adult. et Stupr.* ubi non absolute, sed sub alternatione deflorator, seu seductor compellitur; in alternativis autem sufficit alterutrum adimplere textu expresso in c. *In alternativis 70*, de *Regul. juris* in 6, ibi: « In alternativis debitoris est electio, et sufficit alterum adimpleri, » et concordat l. *Plerumque 10*, in fin. ff. *de Jure dotium*. Et sic habet recepta consuetudo, et praxis omnium fere Tribunalium Ecclesiasticorum, teste Barbosa loco cit.

Gutierrez, l. c. q. 37. Consuetudo autem est optima Legum interpretis; c. *Cum dilectus 8*, de *consuetud.* (15. Nec obstat c. *Si seduxerit 1*, de *Adult. et Stupro*, ubi non solum ad adulterum, sed ad utrumque deflorator teneri dicitur, ibi: « Si seduxerit quis virginem nondum desponsatam, dormieritque cum ea, dotabit eam, et habebit uxorem. » Non obstat, inquam, quia verba illa non copulative sed disjunctive intelligenda sunt; illa enim dictio *et* sumi debet pro *vel*; ut desumitur ex recepta Tribunalium praxi et consuetudine quæ est optima Legum interpretis; l. 37, ff. *de Legibus*, et citat. c. *Dilectus 8*, de *Consuetudine*. Et sic sæpe fit in jure, uti patet l. *Sæpe*, ff. *de Verbor. significat.* ibi: « Sæpe ita computatum est, ut conjuncta pro disjunctis accipiantur, et disjuncta pro conjunctis, » et leg. *Conjunctionem*, ff. eod. ibi: « Conjunctionem enim nonnunquam pro disjunctione accipi, » Labeo ait.

(16. Deflorator tenetur dotare puellam a se per vim, metum gravem, et dolum seductam, quamvis sit paratus eam ducere in uxorem, si pater ejus, aut ipsa seducta recuset matrimonium cum ipso defloratore, textu expresso c. *Si seduxerit 1*, de *Adult. et Stupr.* ibi: « Si vero pater virginis dare noluerit (et a fortiori si puella ipsa principaliter offensa nubere ei recuset) reddet pecuniam juxta modum dotis, quam virgines accipere consueverunt. » Et sic tenent Barbosa in d. cap. *Si seduxerit*, num. 7. Hostiens., ibid. n. 1. Gonzalez, ibid., n. 7. Farin., de *Delict. carn.* qu. 147, n. 105. Lugo, tom. 1, disp. 12, sect. 1, n. 12. Azorius, part. 3, lib. 5, c. 5, diffic. 4. Lessius, lib. 3, c. 10, n. 12. Clarus, § *Stuprum*, n. 3. Pirhing, lib. 5, decret. tit. 16, n. 46. Reiff., lib. 4, decret. tit. 1, num. 89, et alii communiter contra Molinam, et paucos alios volentes saltem tunc defloratorem liberari ab onere dotandi, si sit virgini defloratæ conveniens, et offerat se ad eam ducendam. Et ratio nostra est, quia si virgo deflorata adstricta esset ad contrahendum matrimonium cum stupratore ad hoc se offerente, vel ad carendum dote sibi debita, non compensaretur ei æqualiter damnum injuste illatum, nam puella prius habebat libertatem nubendi cui vellet, qua privaretur si tunc deberet contrahere matrimonium cum eo, qui forte illi non placet, vel carere Dote sufficiente ad ineundum matrimonium æquale, seu æque commodum, ac si adhuc virgo esset.

(17. Talis deflorator tenetur dotare puellam sic defloratam, etiamsi ipsa jam habeat Dotem competentem. Sic communis Doctorum cum Abbate in c. *Pervenit 2*, de *Adult. et Stupr.* n. 5. Guttier. *Can. qq. lib. 1*. Quæstion. 37. n. 8. Et ratio est, quia virginitas est secunda, seu altera dos, quam qui injuste abstulit, debet in pœnam, et odium delicti compensare substituendo Dotem in ea quantitate, in qua consideratis circumstantiis considerandis fuisset dos virginis, si deflorata non fuisset; cit. c. *Si seduxerit 1*, de *Adult. et Stupro*. (18. Et hoc pro foro externo, pro foro autem interno sufficit supra dotem,

quam alias a patre, vel aliunde haberet, adde- re quantum necessarium est ut possit nubere viro æquali, perinde ac si corrupta non fuisset, quia ad plus non tenetur, spectato jure naturæ, et sic redditur æquale damno illato; Covarr. in *Epit. leg.* 1. decr. part. 2. cap. 6. § 8. n. 5. Lessius lib. 2. cap. 10. num. 11. Vasquez in opusc. moral. tract. *de Restit.* cap. 3. § 2. dub. 5. n. 14. Pirhing. loco c. n. 44. (19. Talis deflorator tenetur in foro externo dotare defloratam, etiamsi deflorata præter amissionem virginitatis penitus nullum damnum passa fuisset, utpote æquale matrimonium sortita, vel sortitura, ac si deflorata non fuisset ex cit. cap. *Si seduxerit*. Deflorator principaliter non in solam compensationem damni, sed in pœnam delicti tenetur defloratam dotare; delictum autem existit, et pœnam secum trahit, etsi omne aliud damnum absit. (20. Pro foro autem interno, si deflorata nullum damnum passa est præter amissionem virginitatis, non tenetur eam dotare ante sententiam Judicis; Guttier. *Can. qq. quæstion.* 37. numer. 25. Lessius de *Just. et Jure* libr. 2. cap. 10. n. 15. Pirhing. loco citat. num. 47. Reiffenstuel loco c. n. 76 et 93.

(21. Deflorator, qui vi, metu injuste incusso, fraude seu dolo absque promissione matrimonii seducit, vel cognoscit puellam ab alio jam corruptam, quæ tamen vulgo, et publice virgo habebatur, tenetur in utroque foro illam saltem dotare arbitrio prudentis viri, si inde infamia sit secuta, ita ut non possit tam commode alteri nubere, sicut antea. Est communis cum Navarr. in *Manual.* cap. 16. n. 19. Azorio part. 3. lib. 5. cap. 5. diff. 11. Pirhing. l. c. n. 48. Reiffenstuel loco c. n. 83. Et ratio est, quia ipsa communiter habebatur pro virgine, et honesta puella, adeoque deflorator eam seducens vi, fraude, seu dolo incurrit consimilem obligationem, ac si deflorasset vere virginem; arg. cap. *Si seduxerit 2*, de *Adult. et Stupr.* (22. Secus autem est de eo, qui vi, metu injuste incusso, fraude, seu dolo carnaliter cognoscit puellam jam corruptam et ut talem jam publice habitam. Sic communis Doctorum arg. cit. c. *Si seduxerit*, ubi tantum constringitur ducere, vel dotare, qui seducit virginem; adeoque a sensu contrario, qui seducit non virginem, nec ut talem habitam, non tenetur, optime enim arguitur a sensu contrario; arg. leg. 1. § *Hujus rei, de offic. ejus, cui mandata est jurisdictio.* et leg. *Qui testamento, § Mulier*, ubi Glossa ff. *de Testam.* Tum quia seductor non causavit aliquod damnum puellæ jam prius notorie corruptæ, cum ipsa jam prius ut talis communiter cognita, non fuisset consecutura magis commodum Matrimonium, quamvis non fuisset ulterius ab ipso seducta.

(23. Clericus in sacris constitutus, seu maritatus, qui fingens se laicum solum sub ficta promissione matrimonii obtinet a femina copulam, tenetur ipsam dotare in tantum, in quantum requiritur, et sufficit ad reparandum damnum, quod inde passa est decepta; omnis enim injuste damnificans

tenetur ad restitutionem; arg. leg. unic. c. *de Sent. quæ pro eo*, et cap. ult. *de Injur. et Damn. dat.* et cap. *Si res aliena* caus. 14. quæst. 6. Sic Sanchez lib. 1. disp. 10. n. 15. Ledesma de *Matrim.* quæst. 45. num. 4. dub. 1. de confirmat. tertii. Reiff. loco cit. n. 152. et alii passim. (24. Si vero puella damnum exinde nullum patitur, ad nihil tenetur talis Clericus, seu maritatus in foro interno ante sententiam Judicis, quia tunc nec vi legis, nec ratione damni illati in foro interno con- surgit aliqua obligatio. Non vi legis, quia cum dispositio cap. *Si seduxerit 1*, de *Adult. et Stupr.* sit pœnalis, in odium seductionis lata, externamque pœnæ executionem requirat, ante sententiam Judicis non obligat; argum. cap. *Cum secundum de hæret.* in 6. Nec vi damni illati, quia, uti supponitur, talis puella nullum exinde patitur damnum. (25. Si tamen deflorator sive sit Clericus, sive uxoratus, sive solutus, crimen alias occultum postmodum propalet, indeque damnum puellæ defloratæ causet, tenetur illud ad æqualitatem etiam in foro interno, et ante omnem Judicis sententiam resarcire. Sic communis cum Molina tract. 3, disp. 104. n. 13. in fin. Lugo to. 1. disp. 2. sect. 1. num. 6. Pirhing. l. c. n. 48. Et ratio est clara, quia tam jure naturali, quam positivo quilibet in foro conscientie ante omnem sententiam resarcire tenetur damnum injuste illatum; arg. l. unic. Cod. *de Sentent. quæ pro eo*, et cap. ult. *de Injur. et Damn. dat.* et cap. *Si res aliena* qu. 6. (26. Quinimmo etiamsi virgo libere consenserit in stuprum sine vi, vel injusto metu, fraude, aut dolo; si tamen stuprator, seu deflorator postea crimen occultum propalaverit, eamque infamaverit, tenetur ad reparandum ejus honorem, et damnum infamie injuste ei illatum resarciendum; Reiffenst. l. c. n. 78. Molina l. c. n. 13. in fin. Lugo l. c. num. 6. Pirhing l. c. n. 48. et alii passim.

(27. Quantitas dotis dandæ a defloratore puellæ per vim, dolum, fraudem, aut metum injuste incussum defloratæ taxanda est in foro externo juxta quantitatem dotis, quam ipsa puella, si deflorata non fuisset, potuisset habere a parentibus, vel aliunde secundum qualitatem suam, et mariti, quem non violata potuisset acquirere; arg. c. *Si seduxerit. 1*, de *Adult. et Stupr.* ubi pro foro externo in odium, et pœnam delicti sic expresse statuitur: « Si vero pater virginis dare noluerit, reddet pecuniam juxta modum dotis, quam virgines accipere consueverunt; » et l. *Si filia 45*, ff. *de Legatis*, leg. *Si Curatoris 9*, c. *de administrat. tutor.* et leg. *Cum potest 69*, § *Gener.* ff. *de Jure dotium*, ibi: « Dotis etiam quantitas pro modo facultatum patris, et dignitate mariti constitui debet. » Et ita Glossa in dict. cap. *Si seduxerit*, verb. *Juxta modum*, et ibi Gonzalez n. 6. circa finem, Farinac. de *Delict. carn.* qu. 147. n. 24. et seq. Carpz. *Prax. crim.* part. 2. qu. 68. n. 13. Berlich. part. 5. conclus. pract. 38. n. 20. Didac. Perez in princ. tit. 15. lib. 8. ordin. Castil. de *Alim.* cap. 26. n. 7. Reiffenstuel. l. c. n. 9. (28. Ordinarie loquendo plus restitui debet a de